

Diplomant: Tomáš Macek, 5. roč. učitelství pro 2. Stupeň ZŠ, SŠ a ZUŠ, prezenční studium
Vedoucí diplomové práce: doc. PhDr. Jaroslav Bláha, Ph.D

Netradiční téma, které doposud nebylo monograficky zpracované nabízí diplomantovi možnost osobité koncepce zbavující jej závislosti na zvolené odborné literatuře. Mezi taková témata rozhodně patří Putování jako součást tvorby a Tomáš Macek, který si jej zvolil, nabízenou šanci dokonale využil. A nejen to! Dokázal skloubit vysoce exaktní přístup, který dostatečně demonstruje již obsah práce, s přesvědčivým osobním zaujetím, které dodává práci výrazovou naléhavost. Tu nastavil již emotivně laděný úvod s přesvědčivou argumentací volby námětu. Exaktní přístup projevila diplomant promyšleným postupem od výkladu (zdůrazňuji výkladu nikoliv definice) pojmu putování a dalších termínů s ním souvisejících nebo se k němu vztahujících přes fenomén poutnictví a přirozená a sakralizovaná poutní místa až k samotnému poutníkovi s akcentací symbolických aspektů. Autor projevila mimořádnou citlivost pro postižení podstaty obecných aspektů poutnic tví i pro proporční strukturaci tohoto vstupního bloku teoretické části práce.

Klíčovou kapitolou teoretické části práce je 5. Putování jako součást výtvarné tvorby. O tom svědčí i její rozsah a členění na tři základní kapitoly s jejich další vnitřní strukturací, která tak zajišťuje této obsáhlé kapitole přehlednost. V úvodu seznamuje čtenáře se strukturou kapitoly a zdůrazňuje rozdíl mezi britskými a českými umělci, na jejichž tvorbě pak staví analýzy jednotlivých podkapitol. Zde se mi zdá poněkud zavádějící časový odstup několika generací mezi Váchalem a Longem a Fultonem, s čímž úzce souvisí i proměny forem a technik výtvarného vyjádření. Zde by asi byla vhodnější konfrontace umělců téže generace. V další podkapitole pak vymezuje tři vrstvy díla podle M. Šejna jako jedno z důležitých kritérií pro následující podkapitoly. Následující podkapitola sleduje tradiční přístup k dané tematice, který diplomant v základních obrysech sleduje od renesance přes romantismus s dominantním postavením C.F. Friedricha a především K.H. Máchy, kde diplomant všnuje oprávněnou pozornost aktuálním dopadům Máchova putování. Podkapitolu pak uzavírají romantici 20. století od J. Váchala a jeho generačního vrstevníka N.K. Rericha až k současným dědicům F. Skálovi a B.K.S. Vyvrcholením této klíčové kapitoly je podkapitola 5.3. Konceptuální přístup, což potvrzuje i její rozsah a struktura do tří částí, jejichž názvy zřetelně determinují jejich zaměření. Právě zde diplomant akcentuje tři vrstvy díla v konfrontaci dvou britských zemních umělců – „minimalisty“ R. Longa a „romantika“ H. Fultona a srovnání koncepce anglických a českých landartistů s důrazem na specifičnost českého zemního a konceptuálního umění (M. Palla, J. Mičoch, P. Štembera, M. Šejn, K. Adamus ad.) .

Didaktická řada „Putování“ se sestává z několika konceptů inspirovaných a provázaných jak s teoretickou, tak i s výtvarnou částí práce – a to jak tradičním přístupem k problematice – např. Cesta Himalájemi (Rerich, Skála) – tak i konceptuálním přístupem (Stopování – M. Kern, K. Adamus).

Podle mého názoru je vyvrcholením diplomové práce její výtvarná část, která spojuje dvě koncepčně odlišná putování: 1. Putování z Aše do Levoče a 2. Cestu po obzoru. Promyšlenost ale zároveň i prostor pro improvizaci, pestrou škálu forem a výtvarných technik i multimediální charakter práce nejdůsledněji demonstrovala výstava a prezentace ve výstavním sále literární kavárny v Růžové ulici.

Práci Tomáše Macka považuji za výrazně nadstandardní a doporučuji ji k obhajobě

Návrh na hodnocení: Výborně

29.7. 2010

doc. PhDr. Jaroslav Bláha, Ph.D

